

og Norge på dette område gælder bestemmelser, der navnlig muliggør, at forholdene ordnes forskelligt fra sted til sted, og efter de for indenrigsministeriet foreliggende oplysninger fungerer dette system overordentlig tilfredsstillende såvel for befolkningen som for apotekerne.

Med hensyn til apotekernes almindelige åbningstider skal særligt oplyses, at de på ugens 4 første hverdage for tiden skal holdes åbne fra kl. 8-18, om fredagen fra kl. 8-20 og om lørdagen fra kl. 8-15. Da apotekerlovens § 25, stk. 1, kun påbyder, at apoteker skal holdes åbne indenfor butikkers almindelige åbningstider, kan en vis indskrænkning i apotekernes åbningstider i og for sig finde sted uden nogen ændring af denne lovbestemmelse. Man har imidlertid fundet det ønskeligt, at loven formuleres på en sådan måde, at apotekernes almindelige åbningstider kan fastsættes uafhængigt af de ifølge lukkeloven gældende, almindelige åbningstider, og at der i stedet gives indenrigsministeren bemyndigelse til at fastsætte apotekernes åbningstider. Man er herved opmærksom på, at der allerede har fundet en udvikling sted, således at butikernes åbningstider i vidt omfang skifter fra sted til sted, og at denne udvikling formentlig vil fortsætte og eventuelt vil medføre, at der i almindelighed vil blive fastsat mere elastiske bestemmelser om butikernes åbningstider.

Det forudsættes dog, at apotekernes åbningstider fremdeles fastsættes nært svarende til den almindelige butiksåbningstid, men ved siden af, at der kan tages hensyn til lokale butiksåbningstider, forudses det, at der kan blive tale om, at der for forskellige grupper af apoteker fastsættes forskellige almindelige åbningstider. Bestemmelser agtes bl. a. administreret således, at der som hidtil gives apoteker, som drives uden eksamineret farmaceutisk medhjælp, mulighed for at lukke nogle timer om dagen. Endvidere forudses det, at der navnlig i forstadskvarterer eller på dage, hvor lokale læger har aftenkonsultation, kan være behov for, at de i de pågældende kvarterer beliggende apoteker kan få tilladelse til, eventuelt påbud om at holde åbent udover de almindelige åbningstider, eventuelt begrænset til visse af ugens dage; det kan herved oplyses, at ifølge de med sygekasserne afsluttede overenskomster skal læger én gang om ugen holde konsultation efter normal arbejdstids ophør, og at denne konsultation f. eks. i Københavns kommune for samtlige læger er henlagt til tirsdag eller onsdag.

Danmarks apotekerforening har ikke haft noget at bemærke til forslaget.

Til § 1, pkt. 8 og 9, jfr. pkt. 20.

I henhold til apotekerlovens § 34, stk. 5, er apoteket på Københavns militærhospital berettiget til at levere lægemidler til myndigheder og institutioner i Grønland samt til infirmerier og depoter.

Da militærhospitalets apotek må forventes nedlagt i løbet af 1962, foreslås det, at den pågældende bestemmelse ophæves, jfr. forslagets § 1, pkt. 9.

For så vidt angår leverancer af lægemidler til Grønland, finder man det ønskeligt, at der åbnes mulighed for, at de fremtidige leverancer kan finde sted på en anden måde, som skønnes betryggende og hensigtsmæssig, f. eks. fra et andet sygehusapotek. Med henblik herpå samt under hensyn til, at apotekerlovens bestemmelser i øvrigt ifølge sagens natur ikke i fuldt omfang kan gennemføres i Grønland, foreslår man indsat et nyt stk. 5 i § 86, jfr. forslagets § 1, pkt. 20.

Apoteket på Københavns militærhospital har endvidere hidtil leveret lægemidler til forsvarets garnisoner i og omkring København, medens lægemidler til forsvarets øvrige afdelinger er leveret fra landets almindelige apoteker.

Forsvarsministeriet har imidlertid ud fra forsvarsmæssige hensyn fremsat ønske om, at der i forbindelse med militærhospitalets nedlæggelse tilvejebringes hjemmel for, at forsvarets forsyning med lægemidler for fremtiden kan ske samlet fra 2 af de eksisterende sygehusapoteker, nemlig 1 i Jylland og 1 på Sjælland.

Da indenrigsministeriet kan tiltræde det af forsvarsministeriet fremsatte ønske, foreslås lovens § 33, stk. 2, ændret således, at sygehusapoteker får ret til at levere lægemidler til forsvarret, jfr. den nu foreslåede formulering af 1. pkt. i lovens § 33, stk. 2.

Derudover er der ved § 33, stk. 2, 2. pkt., afsnit a), foreslået en ændring, hvorefter indenrigsministeren under særlige forhold kan tillade, at sygehusapoteker leverer lægemidler til andre statsinstitutioner. Denne ændring tager navnlig sigte på det forhold, at der allerede er oprettet og må forventes yderligere at ville blive oprettet et antal statshospitaler for sindslidende i tilknytning til almindelige amts- og bykommunale sygehuse. Hensigten hermed er at skabe det tættest mulige samarbejde mellem det almindelige sygehus og statshospitalet, og til opnåelse heraf har det bl. a. vist sig at være af betydning, at sygehuset og statshospitalet kan få deres lægemidler fra samme apotek, og derfor at der, hvor sygehuset får sine lægemidler fra et sygehusapotek, haves hjemmel til, at også statshospitalet kan få sine lægemidler fra sygehusapoteket.